

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Symmacho. 152.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀδίκων ἐπιτηρείας, τὰς τῶν γῆρων δυσ-
πραγίας, τὰς τῶν ὀρφανῶν ἀπορίας,
τὰς τῶν θυσιαστικῶν ὑπονοίας, τὰς
τῶν ἀφρονοῦντων κερχεύσεις, τὰς τῶν
νεῶν κηλοπραγίας, τὰς τῶν παλαμῶν
κακοβουλίας, καὶ ὅλον ἕνα ὀφθαλμὸν
πάντα ὀρῶντα, καὶ μηδὲν παροῶντα-
ῶν ἐπὶ ἀμεληθείᾳ, ὅτε αὐτὸς μόνος
παυδύεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσα πολλὰ-
κιστὴ ἐκείνη ἢ ἐκκλησία. ὁ κὺρ ἐφ-
οῖς τοῖστος ἂν θεῶ ἱερατεύειν ἠέχετο,
καὶ ἄραγμα τοσούτου ἢ ἄκων ἐδέξα-
το, ἢ μακρὴ ἐξάνηστο. οἱ δὲ, ὅτι τοῖσ-
τω ἱερασίῳ ἀναξίως ἐπέδωκαν.

ἐκδοί.

mitates, pupillorum egestates, altaris suf-
piciones, Diaconorum morbos, iuuenum
flagitia, senum mala consilia, speculati o-
portet, atque omni ex parte oculum esse,
omnia prospicientem, nec quicquam ne-
gligentem. Quorum si quid per incuriam
prætermittatur, non ipse solus plectitur,
sed etiam cum eo vniuersa persape eccle-
sia: ipse nimirum, quod cum huiusmodi
moribus esset, diuini sacerdotis munus o-
bire minimè dubitauit, tantumque nego-
tium aut sponte suscepit, aut furore at-
que amentia percitus emit: hæc autem,
quod huiusmodi viro sacerdotium indi-
gnè mandauit.

Μοναστηρίῳ τῆ Πηλουσίου. ρν.

Pelusiensi Monasterio. 150.

Ὡσπερ ἐκ τῶν λόγων αἰ τῆς καρ-
δίας κινήσεως γνωρίζονται, οὕτως ἐκ-
τῆ ἁρεσέωτος ἢ τῆ οἴκου διλοῦται
κερτασις ἐπεὶ οὐδὲ πνὲς ἐστὺν χύντες
μοι ἀπηγελασμένους καὶ ἀθρίας ἡμέ-
ρας καύσωνι καὶ δίψῃ κρατοῦ μύρου, ὑ-
πὸ τῷ πνεύματι κατὰ πεφευγένοι
σπιάτ, καὶ κινὴ μάλλον ἢ λύκω μύσαν
θρόσφ ἐμπειπλοκέναι, τῷ παρ' ὑμῶν
τῷ φιλοξενίᾳ πεπετυμῶν, ὅς αὐ-
τοὺς ἡλαυτέτατων συντόνας εἰ δὲ λα-
θόντες πνὲς ἐξένισαν ἀγγέλους, ὑμεῖς
ἐλαθόντες, ἀλλὰ γνωσκόντες διώκετε
ἀγγέλους.

Quemadmodum pectoris motus ex ver-
bis cognoscuntur: eodem modo quisnam
domus status sit, ex Antistite constat, Cur
hoc dicam, audite. Quidam ad me adeun-
tes, hoc mihi narrarunt, se hora meridiana
æstu ac siti correptos ad vestibuli domus
vestræ vmbra confugisse, atque in canē
potius ac crudelem lupum, quàm in ho-
minem incidisse, hoc est in eum cui hospi-
talis munus à vobis commissum est: vt
qui eos vehementer cædēdo abegerit. Ita, *Hebr. 13.*
cum inscientes quidam hospitio angelos
acceperint, vos, non incognitos, sed cog-
nitos angelos expellitis.

Εὐσεβίῳ Ἐπισκόπῳ. ρνα.

Eusebio Episcopo. 151.

Ὅτι θεὸς ἱερεὺς, ἐπειδὴ ἐγγίξει θεῶ
κατὰ τὰ πολυόμενα ζῶα, ὅλος εἶ-
ναι ὀφθαλμὸς ὀφείλει κατ' ἐκείνα
μηδὲν ἀγνοῶν, ἀλλὰ πάντα ὀρῶν. καὶ
οὐδὲ ἀγνοεῖς, μάνθανε πνεύματι, καὶ μὴ
πνεύματι λαμβάνε τῷ πολυφωτον ἱερα-
σίῳν, ἢ ἐνυβείζεις, καὶ ῥαθυμία καὶ
ἐμπειρία πάντας πνεύματι.

Dei Sacerdos, quoniam ad Deum ap- *Ezechiel.*
propinquat, animalium illorum multis o- *1. 10.*
culis præditorum in morem, omni ex par- *Sacerdos*
te oculus esse debet, eorum instar nihil ne- *provisus*
sciens: Quoniam igitur inscitia laboras, *oculus*
leniter disce, nec clarissimum Sacerdotiū *esse debet.*
infama: quod contumelia afficis, vt qui i-
nertia & nundinatione omnes prodideris.

Συμμαχῷ. ρβ.

Symmacho. 152.

Ἐρωτῶς τὴν περὶ τῶν θεασίτων Ἰωάν-
νην τραγωδίαν ἀλλὰ φεράσαι ταύτην

Petis à me vt diuini viri Ioannis tragœ-
diam tibi exponam. At eam explicare ne-

Ioannem
Chrysof.
intelligit.

queo. Mentē enim res ista superat. Verū pauca quedam audi. Vicina Ægyptus hoc semper in more habuit, vt iniquē ac perditē se gereret: Mofem videlicet repudians, & Pharaonem asciscens; humiles ac demissos flagris lacerans, laborantes opprimens, vrbes extruere iubens, & mercedem negans, atque ad hoc vsque tempus in iisdem studiis hærens. Siquidem infano lapillorum amore flagrantem, atque aurum pro numine habentem Theophilum, quatuor socijs, imō coapostatis septum ac munitum, in medium proferens, pium virum ac diuinarum rerum doctrina præditum expugnauit, odium videlicet atque inimicitiam, quam aduersus eum, qui eodem quo ego nomine appellatur, improbitatis atque importunitatis suæ, velut propugnaculum nactus. At Dauidis tamen domus inualefcit: domus autem Saulis, vt cernis, debilitatur: tametsi vir ille superata vitæ tempestate, ad cælestem tranquillitatem migrauerit.

Heraclydi Presbytero. 153.

In viam Gentium minimē abire, idem est quod, animo & affectu cum ipsis minimē conuenire. Atque eodem modo qui in Samaritanorum ciuitates introire prohibetur, non hoc ei imperatur vt ab eorū contubernio absteat, sed vt ne ipsorum impietatem & improbitatem attingat.

Pelusij cœnobitis. 154.

Quoniam multæ aduersum vos querele ad aures nostras perueniunt, idcirco multas etiam quotidie vobis admonitiones adhibemus. Viri Niniuitæ surgent in iudicio cum generatione ista, & condēnabunt eam, inquit Dominus: quoniam qui legē minimē audierant, Prophetæ comminationem extimuerunt, atque figura duntaxat & umbra Dominicæ sepulturæ audita, ad inopinatum euentum metu perterriti sunt. Nos autem, qui eum ipsum, de quo vaticinium edebatur, conspeximus, & contrectauimus, ingrati aduersus eum

ἄπορῶν νικᾷ τὸν νοῦν τὸ τῆ ἀράγματος· μικρὰ δὲ μάνθανε ἅπαντα· ἢ γέγονεν ἀγῆστος συνήθως ἠνόμισσε, Μωσῆα παραιτηθῆναι, τὸν Φαραὼ οἰκείῳ μὲν τῶν ταπεινῶν μαρτύροισα, τῶν κοπιουμένων θλίβουσα, πόλεις ὀικοδομοῦσα, καὶ τῶν μισθοῦς ἀποστρέφουσα· καὶ μέλει τῆ νῦν τῆτοις ἐμμελεῖσθαι· τὸν λιθομανῆ γὰρ καὶ χρυσολάβην παρβαλλομένη Θεοφίλον, τέσσαρσι συνεργῶν, ἢ μάλλον σωμαποσάταις ὀχρηθέντα, τὸν Θεοφίλῃ καὶ Θεολόγῳ χετεπολέμησεν ἄνθρωπον, τίω περὶ τὸν ἐμοὶ ὁμῶνιμον ἀπέχθει καὶ δυσμῆνεια, ὀρμητικῆιον τῆς οἰκείας εὐρηκότα σκαόστητος· ἀλλ' οἶκος Δαβὶδ κραταῖστα ἀσθενεῖ δὲ ὁ τῆ Σαβλ, κατὰ ὄρας· εἰ καὶ τῆς ζῆλης ἑσθῆληθεν ὁ ἄνθρωπος τῆ βίβ, καὶ πρὸς τίω ἄνω γαλήνῃ μετετέθη.

Heraclydi Presbytero. 153.

Τὸ εἰς ὄδον ἐθνῶν μὴ ἀπελθεῖν, μὴ συνελθεῖν αὐτοῖς εἰς τὸ φρόνημα, ἀσαύτως καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ ἐλθεῖν, ἔχει τῆς σιωπικησῶς ἀπεχόμενοι, ἀλλὰ τῆς δυοσεβείας καὶ ποιηθείας μὴ ἐφαπτόμενοι.

Πηλυσιώταις εἰς τὸ κοινόβιον. 154.

Πολλὰς ἐπιχουόμενοι περὶ ἡμῶν καταβολῆς, πολλὰς ἡμῖν ἀπαντλήμεθα ἡμέραν τὰς ὀρακλήσας ἀνδρες νινευῖται ἀναγῆστοιται εἰ τῆ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ χετακρινῶσιν αὐτῶν, εἴπωσι ὁ κύριος ὅτι οἱ ὀρθοὶ ἀνῆκοσι τῆ νόμου γερονότες, τίω τῆ πρὸς φῆτα ἀποφλῆν χετεπλάγισαι, καὶ τυποὶ καὶ σικιαν τῆς δεσποπικῆς ταφῆς ἀκηκόητες, εἴδεισαι πρὸς τὸ τῆ συμβάντος παράδοξον· ἡμεῖς δὲ αὐτὸν ἰδόντες τὸν πρὸς φητεῦθεν καὶ ψιλαφῆσαντες, ἀγνωμονες μὲν ὀρμω πρὸς

Exod. 5.

Exod. 1.

Theophylus A-lex. in-cesium.

2. Reg. 3.

Matt. 10.
Quid sit
in viam
Gentium
nō abire.
Matt. 10.

Matt. 12.

1. Ioan. 1.